

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Comparatione rer[um] naturaliu[m] p[ro]bat meliore[m] e[ss]e vita[m]
sancta[m] cu[m] aduersis, q[uod] vita[m] foelice[m] cum vitijs ca.xlippi

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Secundus.

nsi tabulā cōcremaret, Jouē olympiū, Phydias Capitolinū, et
phisiā Diana Mētor excluderit, hec hoīes olī mirabāl, et ad q̄nque
nale grēcie certamē afferebat celebritatē famę, et imortalitatē noīs
aucupatēs. At de⁹ hoc totū qđ cernis, qđ etiā nō cernis, fabrefecit,
oclos ut dedit vīdeas, mētē ut cognoscas q̄laude, q̄ honore dign⁹ et
opifex, p̄s p̄ma tāti spectaculi s̄t̄ ista mortalia corporea trena, si hacc
bñ spectaueris, et opificē spectādo pia mēte colueris, ocul' tuis etna
subiūciet, q̄ cū tāta aīni voluptate spectab, vt ab eis diuelli nūq; pos
sis, si xo hāc prūmā ptez stulte et ifātilit spectaueris, tanq̄ indign⁹ q̄
imortalia vīdeas, excluder̄, ppterēa scriptū ē te h̄ginib⁹ fatuls, q̄
dū trēt oleū emē, clausa ē ianua, et clamantib⁹. Dñe dñe, aperi nobis
r̄nsum est. Amē dico vobis nescio vos, excluder̄ s̄t̄, qr se ac alia male
spectauerāt, nec in se et alijs Deuz cognouerāt. Vlade ergo et gaudete
in sorte⁹ ministerij hui⁹ ascituz a Deo, et fer eq̄ animo vitę molestias
vt trāsire possis ad diuinaz reruz coeleste spectaculuz

Cōpatione rex inēqualiū pbat meliore ēē vitā
sanctaz cum aduerth̄. q̄ vitam foelicē cum vitijs.

Hic est qđ ideo tecū volo pcurrere, vt ad diuinā **C. xlviij**
sapiaz magi intent⁹ ei⁹ te bonitati credas secur⁹ Empedo
cles autorē (licet id sibi vsurpet Aristo.) q̄ttuor esse mortalū rerū se
mina primitiua, quę nūcupam⁹ elemēta, ignē, aerez, a quā, et terrā.
Hec ita contraria sunt, vt etiā cōueniant, sic colligata sunt, vt an
nuli q̄ttuor inuicez se cōplexi. Ignis qđ defecatissimus est elemētu⁹
per siccitatez terre cōnexus ē, per frigiditez, terra aquę per humidi
tatez, aqua aerī, per caliditatem aer igni. Quattuor iste p̄mę q̄litas
tes, caliditas, frigiditas, humiditas, siccitas, ita cōiugatę sunt in ele
mēto, vt qualibet ea⁹ bis reperita cōbinatioz q̄ttuor reddat. Qđ
si q̄ras que combinationuz istaz p̄stātior: r̄ndebo, videri q̄am que
in nobilissimo elemēto sit posita, hoc est siccitas et caliditas quae est
in igne. Si vero vtra istarū qualitatū sit nobilior q̄ras non erit
absurdus caliditati dare principali⁹, q̄ ea⁹ p̄mū elemētū, et si

Liber Secundus

cōmunicat (neq; n. propam habz) nō nisi tñ aeris scđo sibi in dignita
te cōmunicat, siccitatē vero et terra p̄cipiat. Vide et ēm iure nobili⁹
id qđ in scđz qđ id qđ in quartū a p̄mo diffundit, nā meliora meliori
bus natura cōiungit. Vide et īgīt ut hęc miro mō sibi cohēreāt, z ī
comparabili artificio colligēt, hoc qđeꝝ viderūt philosophi, at aliam
rez coniugationē nō viderūt, quā volo (si placet) paucis explicem⁹.
Quattuor ī vniuerso ḡna st̄s vitę, mūdana, īfernali, purgatoria, cōe
lesti. hoc ē mūdana ad coelestę, qđ terra ad ignē. Sicut n. terre siccit
atē z frigiditatē dam⁹, sic mundanę vitę attribuim⁹, pro frigidita
te immūdicia, p̄ siccitatē leticiā. Qui ēm scđm mūdi ritū vitaz du
cunt, hi sunt de qbus dī, tenent tympanū et citharaz, et gaudent ad
sonitū organi, ducūt in bonis dies suos, et in pūcto ad īferna descē
dūt, in quib⁹ rebus vir sapiēs, cū immūdicia leticiā expressū, nō ēm
ad īferna descendere dici possent, nisi essent vicijs īnvoluti. Coeli
vitę dam⁹ cuꝝ sanctitate leticiaz, ī purgatoriā vero (q̄ est vitę cōe
lesti, qđ est aer igni) sanctitatē a coeli deriuam⁹, eamq; tristicię co
pulamus, q̄ tristari oporteat, q̄ torqntur, īfernali āt que omnino a
coeli sicut aqua ab igni diuerla ē, attributa ē immūdicias cōinici
ta tristicię. Sūt igit̄ tot qualitātū combinatiōes in q̄ttuor his vitis
quot et in elemētis. Uez ille corporeę. iste spūales que sunt sancti
tas et leticia, sanctitas et tristicia, immūdicia tristicia, leticia īmū
dicia. Sed restat dubitatiōi r̄ndere. Videor ēm īfernali vitā mū
danę p̄ponere, cū illaz aquę cōfero, et istā terrę dicim⁹ hoc īdeo nos
focisse, q̄ sicut aqua ē tellure subtilior ac immaterialior, sic et īfers
nali vita ī terrenis defuncta corporib⁹, q̄ten⁹ defecatior, eaten⁹ vi
deri possit esse p̄stantior, q̄ si cōtendas meliore om̄ino esse mūdanā
vitā, r̄ndebo z terrā in multis aquę p̄ferēdaz. Sed age hęc p̄termit
tamur, sequamur ea que pl⁹ habent euilētētię z min⁹ audacię, pl⁹ vti
litatis, z min⁹ ambitiōis. Mūdana ergo vita cū coeli cō munem
habet leticiā, at īfernalis aquę cōparata cū coeli habet sicut cum
igne aqua, nullū cōmertiuz, est ēm tristis z sorbita, at coeli leta

Liber Secundus

et sancta. Purgatoria vero aeri collata, quod sancta est et tristitia, infernali assu-
milata est in tristitia, in sanctitate coelesti, si ergo quis querat, quod istarum
combinacionum sit potior, nonne rite debitur eis sanctitate prestatore leticia:
Quid enim his melius excogitari potest: Si vero queratur quod duarum
qualitatium sanctitatis, scilicet leticie preferenda sit, respondebitur eadem ratione
quod preponendaz esse leticie sanctitez, qua siccitati caliditatem
paulo animi pretulimus, quod videlicet sanctitas est id, in quo secundum primo
prestabilius optimo coniungatur. Nam purgatoria quod precellit mundas
nam, coelesti in sanctitate coniuncta est. Quorsum hec putas alterius repetita:
Neque ut ex rationibus naturalibus ostenderez loge persistantibus esse cum sanc-
titate tristaria, more illoz qui degunt in purgatorio, quam intersordes et
inopiaz more suuz exultare, quoz vita est in caeno voluntari. Aegro-
tantium vero vita ut est ois sanctorum communie iudiciuz, sibi (ut debet)
egritudines ferat, non mundana vita est sed purgatoria, si purgatione
indiget, sin autem non deget, in egrotate tutela est sanitatis, primo ad sanctio-
nem hortam entuz, utriusque meritorum augmentuz. Vide iam ubi sis, eo n.
ratiocinando deductus es, ut tibi necessario fatearis sit loge melius esse,
poenas ferre cum sanctitate, quod in vita turpitudine letari. Sed paulisper
ad elementorum speculationem redeam. Ignis superne ubi coelo iungitur, est
defecatioz, ubi aerem circuit, in aerem degenerat, aer ubi igne contingit
est rarius, clarior ubi aquae committit, densior, obscurior, nebulos eniz
et vaporibus affectus, imbibit alienigenae nature contagium. Aqua ubi ter-
re vicina est, terrestrior est, ubi magis distat, purgatorius, limpidor, ter-
ra que aqua abluit mundior, ut harena, que terra est diluta. Inferior
igitur ea parte qua superiora contingunt, meliora sunt. Purgatorij er-
go vita, quod secundo gradu est a coelesti, ea propter quia coelesti appropinquat,
est melior, appropiat autem per sanctitatem, quod si tamen conari et perficere posses
ut haberes eis sanctitate leticiam more apostolorum, de quibus scriptum
est. Ibatur apostoli gaudentes a conspectu concilij, quoniam digni habiti sunt
pronomine Iesu contumeliam pati, iam purgatoria vita transiret in coelestes,
essetque homo non terrenus, sed coelestis cum apostolo iam non tu viveres sed

R j

Liber Tertius

viueret in te Chrūs. Laborābūz igit̄ quoad fieri potest, vt in hoc vi
tē brevis purgatorio, viuere sc̄tē iucūd eq̄; valeas, q̄ si faceres, iā bū
tudini vicin⁹ coelestē i terris vitā inciperes, t̄ sicut aer igni cōtigu⁹,
parum ab ignis natura sciūgitur, sic hō patiens t̄ gaudēs videtur
in angeloz trāfisse cōsortiu⁹, Hinc Paulus dicebat, n̄a autem cons
uersatio est in coelo, et alios exhortat̄ clamās. Quę sursum sunt q̄
rite, nō quę sup terra⁹, q̄ sursum sunt sapite, et in psalmo d̄r Cor meū
er caro mea exultauerūt in Deum viuu⁹

**¶ Quod tolerātia aduersitatum facit breuitem
transitum ad paradisum.** ¶ Ca. xlo.

Hudi(pcor) t̄ aliqđ insipiētię meę sustine. Si dicat vbi Des
us, vbi xxx, ānos i hac vita, t̄ totidē post mortē i purgatorio
egeris, p̄tin⁹ in cœlū admitteris. Dic sodes, si coeli gaudia recte estis
mauer̄, nōne lōge magis eēt votis expetēdu⁹, vt purgatoriū r̄ps cu⁹
vitę spacio, qnō n̄isi brevis esse p̄t, sil' excurreret: t̄ vtq; vita scilicet
et purgatio vna, eadeq; periodo finē accipet, q̄ coeli mox cōsors si
eres, q̄ post vitaz q̄ non laboriosa et q̄ rūnosa esse p̄t, vt maiorib⁹ itez
cruciati⁹ destinari: et a coeli desiderio tā diu fraudari, via ad bonuz
q̄pto ḡpendiosior, tāto optabili⁹, q̄ melior. Habes igit̄ p̄cipua Dei
liberalitate mun⁹ hoc magnū t̄ singulare, qđ multis p̄cib⁹ impetrā
dū, qđ magno eēt p̄cio coemēdu⁹, q̄ videlicet si q̄aio fers, viuis sil
t̄ purgaris. Ultere igit̄ tāto Dei bñficio, nec sinas occasiōez hāctan
tā euolare, ferūt em̄ fortūaz duas habere comites, occasiōez, t̄ pniāz
et cū ad quēq; venerit offerre p̄muz occasionē, eā cū ob lata ē, nō ar
ripiēti relinquere pniāz, quam grēci dicunt METANOIA. Quo
dat intelligi occasiōez sp̄ esse l̄ querēda⁹ vel expectāda⁹, et q̄ inuen
tā vel repta ⁊ neglexerit, solū poenitere, Patrādi ergo tāz preclari ac
salutaris negoti⁹ oportunitatē amplexare, t̄ q̄ eā tibi obtulerit, Deo
grās age. Nā si sic egeris, ista corporis tui terra, q̄si oportūos imbrēs
accipiēs, et coloni versata ligonib⁹, q̄ magis vexabit̄, tāto vberiores
afferet fruct⁹, et tādeq; discessu⁹ illusuz tē a dño. Sed ad petrā, hoc